

[Undervisningsministeren.]

om, at studenter/HF'ere tilbydes en kortere erhvervsfaglig *supplerende* uddannelse. Jeg vil naturligvis lade begge forslag overveje nærmere, men mener på forhånd, at der er flest muligheder knyttet til det sidstnævnte forslag. Inden folketinget har været igennem de mere principielle overvejelser om den langsigtede strukturudvikling inden for ungdomsuddannelserne, vil jeg i alle tilfælde være betænkelig ved, at der ændres afgørende ved gymnasie/HF-uddannelserne. Derimod mener jeg, at et tilbud om korterevarende erhvervsfaglig uddannelse for studenter/HF'ere vil være nødvendigt i det omfang, studenter/HF-produktionen overstiger den fastlagte samlede tilgangsdimensionering af de længerevarende videregående uddannelser.

Adgangsbegrænsning.

I de tilfælde, hvor søgningen til en uddannelse overstiger de fastlagte kapacitetsgrænser, vil direkte regulering i form af adgangsbegrænsning være nødvendig. Gymnasielovens § 8 (lov om gymnasieskoler og studenterkursus, som ændret ved lov nr. 291 af 9/6 1971) lyder i sin nuværende udformning således:

„Studentereksamen giver efter de derom gældende regler ret til indskrivning ved universiteterne og andre højere læreanstalter.“

Hermed er der tilvejebragt hjemmel til at foretage adgangsregulerende foranstaltninger også for de uddannelser, som er henlagt til universiteterne. Denne bemyndigelse for ministeren er imidlertid, i kraft af folketingets forudsætninger i forbindelse med lovændringens gennemførelse, begrænset til hjemmel for en punktvis regulering af adgangen til enkelte universitetsstudier under visse nærmere angivne forudsætninger og kun for ét år ad gangen.

Jeg må anse det for væsentligt, om disse bindinger på den omhandlede bestemmelses anvendelsesmuligheder kunne bortfalde som et resultat af drøftelserne i tilslutning til denne redegørelse. En egentlig lovændring skulle derimod ikke være fornøden.

Noget andet er, at det spørgsmål kan rejses, om tiden på anden måde er ved at være løbet fra en særbestemmelse om studenters adgang til universiteter og højere læreanstalter.

Efter de højere uddannelsesinstitutioners indskrivningsregler er allerede en række andre grupper indskrivningsberettigede. Lad mig blot nævne ansøgere med HF, og tilsvarende opnår ansøgere med anden, måske mindre formaliseret uddannelse i stigende omfang dispensation, når de skønnes at have forudsætninger for at gennemføre det ansøgte studium.

Hertil kommer, at grænselinjerne mellem de traditionelle højere og andre videregående uddannelser gradvis forsvinder — et forhold, der vil forstærkes ved eventuel indførelse af fælles basisuddannelser.

Der vil altid være betænkeligheder knyttet til de adgangsbegrænsningsmetoder, man vil kunne tage i anvendelse. I lighed med Det centrale Uddannelsesråd mener jeg, at man primært bør anvende studieegnetskriterier ved afgørelsen af, hvem blandt ansøgerne der bør optages.

Lige så vel som man efter min opfattelse ved afgørelsen af studieegnethed må tillægge resultatet ved den adgangsgivende eksamen væsentlig betydning, ligeså lidt bør dette være det eneste kriterium. Jeg ser således meget gerne, om man kunne supplere dette kriterium gennem kvotaordninger eller lignende baseret f. eks. på ansøgernes forudgående uddannelsesbaggrund og erhvervsmæssige erfaring. I denne forbindelse kan også henvises til praksis ved seminarierne, hvor en ansøger, der ikke i første omgang er blevet optaget, og som derefter har erhvervet sig noget praktisk erfaring, har en vis fortrinstillig, når han søger anden gang.

Hele dette spørgsmål er imidlertid vanskeligt og kræver nøjere overvejelser.

*5. De videregående uddannelsers struktur, uddannelsesetidens længde og styring af uddannelserne.**Uddannelsesstruktur.*

Skal de videregående uddannelser kunne klare det stærkt øgede tilgangspres uden meget store beskæftigelsesproblemer for de færdiguddannede og inden for rimelige økonomiske rammer, må der tilvejebringes et mere sammenhængende og smidigt uddannelsessystem. Det er både for den studerende og for samfundet et stort problem, at man allerede ved starten af en videregående uddannelse både skal træffe beslutning om, på hvilket niveau uddannelsen skal afsluttes,